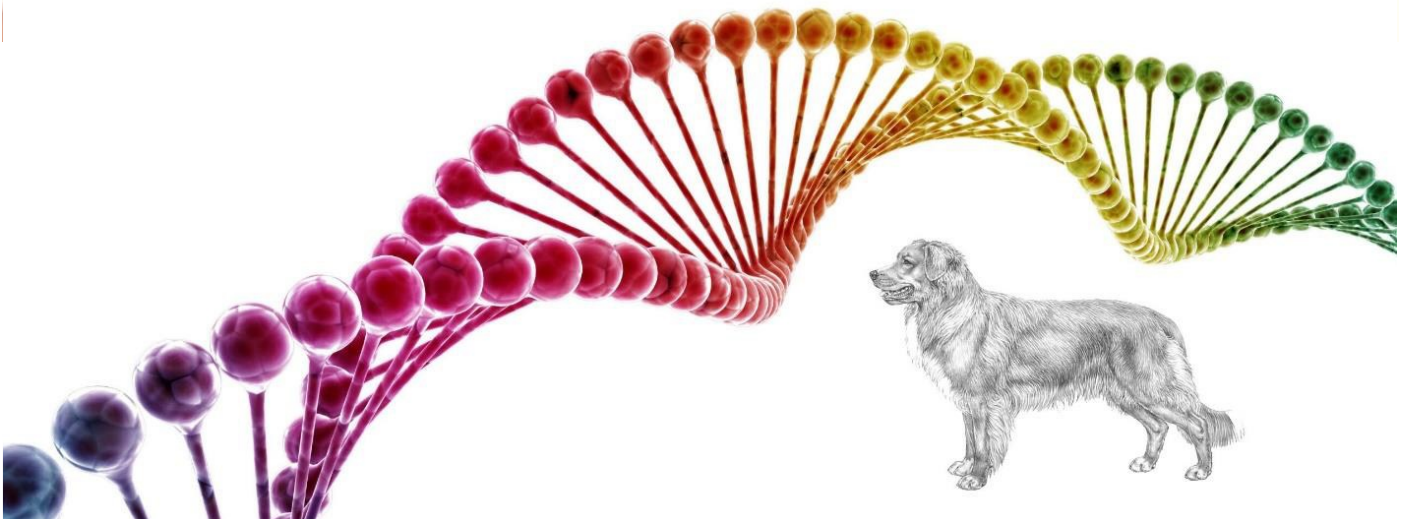

NIEUWSBRIEF

Augustus 2025

Uit Raadar Fokker Special - Houden van honden - Augustus 2025

DNA-testen voor Degeneratieve Myelopathie

Degeneratieve Myelopathie (DM) is een erfelijke aandoening die voorkomt bij verschillende hondenrassen. DM zorgt voor aantasting van het ruggenmerg, waardoor kracht en coördinatie van de achterpoten afneemt. De mutatie voor DM komt bij bijna alle hondenrassen voor, maar bij lang niet alle hondenrassen zorgt de mutatie voor klinische klachten.

Een DNA-test voor Degeneratieve Myelopathie kan helpen om het aantal dieren met DM te verminderen, maar bij welke rassen is deze test nuttig?

*Klik **HIER** om het volledige artikel over DM te lezen en om erachter te komen voor welke rassen het nuttig is.*

Op basis van dat artikel en de gepubliceerde lijst, waar de Nova Scotia Duck Tolling Retriever in wordt benoemd, hebben wij VHL gemaild met de volgende vraag:

"In de "Raadar Fokker Special - Houden van honden - Augustus 2025" staat een stuk over DNA-testen voor Degeneratieve Myelopathie. Ons ras (Nova Scotia Duck Tolling Retriever) wordt in het rijtje "Bij de volgende hondenrassen is het wetenschappelijk bewezen dat Degeneratieve Myelopathie voorkomt bij lijders van DM Exon 2. Bij deze rassen is het dus zinvol om te testen op DM Exon 2" genoemd. Nu zouden wij die data graag willen ontvangen. In onze data zijn er namelijk geen bewezen lijders bekend. Daarom behandelen wij DM als zijnde niet-relevant voor ons ras. Mocht dit onterecht zijn horen we dit natuurlijk graag".

De volgende dag kregen wij daarop de volgende reactie van VHL:

“Uit onze database hebben we onderstaande data kunnen ophalen met betrekking tot DM2.

	2015-2019	2020-2025
% Normaal	73,47	92,05
% Drager	26,53	7,95
% Lijder	0,00	0,00
Totaal getest	49	176

In de afgelopen vijf jaar hebben wij bij 7,95% van de geteste dieren dragers vastgesteld. Wanneer twee dragers met elkaar gecombineerd worden, bestaat de kans dat nakomelingen lijder (homozygoot voor de mutatie) zijn. Wij kunnen echter geen uitspraak doen over de vraag of deze lijders de aandoening ook daadwerkelijk ontwikkelen”.

Uiteraard zijn wij blij met de data, maar dit betrof wel testuitslagen en geen klinische resultaten, waar de vraagstelling juist op was gebaseerd. Het complexe aan DM is dat veel rassen (en rasloze honden) het gen kunnen dragen, maar in veel rassen lijders nooit klinische symptomen ontwikkelen. Voor deze rassen wordt dan ook aangenomen dat de gen mutatie niet zorgt voor een ziektebeeld, waardoor testen niet relevant is. Belangrijk voor ons is om erachter te komen of deze test nu wel of niet relevant is voor ons ras. Daarom hebben wij het volgende gemaild:

“Dank voor de snelle reactie en de info. Maar er is toch een 'maar' van onze kant. Aan de hand van deze informatie is het ons niet duidelijk waarom in het artikel van de Raad van Beheer de NSDTR in de lijst staat van rassen waarbij DM tot klinische klachten leidt. In ditzelfde artikel wordt namelijk ook benoemd dat het belangrijk is om onderscheid te maken tussen klinische symptomen, omdat deze zeker niet bij elk ras voorkomen, ook als er wel dragers zijn van het gen. De vraag is dus eigenlijk of er bij jullie wetenschappelijk bewijs is dat bij de NSDTR klinisch DM is aangetoond, dus vastgesteld na overlijden van de hond. Voor zover wij weten is dit niet het geval, en dan kan dit artikel voor onnodige onrust zorgen bij onze fokkers”.

Daarop ontvingen wij de volgende reactie van VHL.

“Het klopt dat niet bij alle rassen, waarbij genetisch lijders van DM voorkomen, ook klinische DM wordt gevonden. De universiteit van Missouri heeft een overzicht van rassen waarbij zij, op basis van histologie (dus na het overlijden van de hond), hebben bevestigd dat er lijders van DM zijn die klinisch bewezen DM hebben. Helaas is niet al deze data in artikelen gepubliceerd, maar er staat op de website van OFA een overzicht van de rassen waarbij Univeristy of Missouri dit heeft bevestigd. Kijk hiervoor onder 'Breed Testing' bij de volgende website: <https://ofa.org/degenerative-myelopathy/>. Het gaat helaas dus om (voor zo ver wij kunnen vinden) ongepubliceerde data, maar wel van een betrouwbare bron”.

In <https://ofa.org/degenerative-myelopathy/> wordt o.a. verwezen naar een publicatie van februari 2009: *DM Research Publication in the Proceedings of the National Academy of Sciences: "Genome-wide association analysis reveals a SOD1 mutation in canine degenerative myelopathy that resembles amyotrophic lateral sclerosis"*

Als we in het OFA artikel klikken op [Statistics on testing results](#) en naar [Degenerative Myelopathy](#) gaan, zien we staan:

Breed	Rank	# Evaluations	Normal %	Carrier %	Abnormal %
NOVA SCOTIA DUCK TOLLING RETRIEVER	73	1,222	83.0 (1014)	16.5 (202)	0.5 (6)

Op basis van de testuitslagen van VHL zijn er geen lijders uit de testresultaten naar voren gekomen. Op basis van de OFA data zou 0,5% van de bij OFA geteste 1222 NSDTR's lijder zijn.

Het vereiste bewijs van een verband tussen de genetische mutatie en daadwerkelijke evaluaties van het ruggenmerg is -op basis van de OFA informatie- dus alleen aangetoond bij de genoemde rassen, waaronder de Nova Scotia Duck Tolling Retriever.

Nog weer even de cijfers van VHL ter vergelijking:

	2015-2019	2020-2025
% Normaal	73,47	92,05
% Drager	26,53	7,95
% Lijder	0,00	0,00
Totaal getest	49	176

Hoe nu verder?

Wij gaan navraag doen over die 0,5% bij OFA en informeren naar histologisch onderzoek bij de NSDTR.

Wordt vervolgd!